

Трактат про рух :

МАГНІТОЕНЕРГЕТИКА®

Магнітика є складовою частиною фізичних наук про будову Всесвіту. Дане вчення пояснює походження руху в природних планетарних системах та пропонує шлях щодо використання людством властивості сучасних постійних магнітів в енергетичній галузі.

Doktrine on movement :

MAGNETOENERGETICS®

Загальновідомо, що основи сучасної квантової теорії розроблялись в кінці 19 на початку 20 століття. Однією з відомих робіт в цьому напрямку є ідея квантової теорії датського вченого Н.Бора, який в 1913 р. розробив теорію атому водню та увів свої ідеї в ядерну модель атому Резерфорда. В основу теорії Бора покладено три постулати, проте автору даної теорії так і не вдалось пояснити стійкість самого атому, оскільки закони класичної фізики заперечують окремі положення згаданої теорії. І тоді було обмежено застосування законів класичної фізики до атомів речовини (!). Таке становище збереглося до нашого часу. До цього слід додати, що автора, свого часу, забули віднести до цього обмеження ще й інші природні планетарні системи, такі як Сонячна планетна система та галактики, але до даних систем не можна застосувати дискретизацію значень енергії та квантування за рівнями орбіт, тому природа їхньої енергетики та механізм роботи теж залишаються не поясненими.

Дивує той факт, що на протязі багатьох десятиліть залишається нез'ясованою природа стійкості природних планетарних систем і ніхто з науковців не засумнівався в правильності сучасної уяви про будову Всесвіту.

Таким чином, фальсифікація тлумачення енергетики мікросвіту не прояснила походження енергетики макросвіту, гірше того, це призвело до подальшого розвитку енергетичних наук хибним та небезпечним для людства шляхом: про наслідки такої "наукової" діяльності можна зробити висновок хоча б з погляду на стан екології нашої держави.

Автора цих рядків давно зацікавило походження енергетики Всесвіту, оскільки сучасна наука взагалі не має тлумачення механізму джерела енергії природних планетарних систем:

- який вік існування таких систем?
- що є джерелом енергії таких систем?
- чи є можливість їх змоделювати?

Наявність квантової механіки та механіки природних космічних систем засвідчує той факт, що існують досі не відомі сучасній науці поняття і закони згідно яких побудовані і працюють природні планетарні системи. Багатомільярдні асигнування вкладає світова наука в "фундаментальні" ядерні дослідження, не задумуючись при цьому над фактом існування самого атому речовини та походженням його енергетики.

Автора дивує позиція сучасних науковців, котрі "відгородились" "деякими обмеженнями" цілих наук, надуманими поняттями та відмежувались ідеями квантової теорії Бора 1913 р., принципом збереження енергії Гельмгольца 1847 р. та першим началом термодинаміки від факту існування **природних планетарних систем**. Факт існування таких систем

знаходиться у протиріччі з сучасною уявою про закон збереження та перетворення енергії та позиціями першого начала термодинаміки.

Абсолютно безсумнівно те, що всі відомі природні планетарні системи (ППС) збудовані на основі магнітних тіл. У Всесвіті не існує ППС, що складаються виключно з немагнітних тіл. Поряд з цим, слід відзначити, що до складу ППС **можуть** входити й немагнітні тіла, але вони **не є** робочими (енергетичними) елементами даних систем і не підпорядковуються законам Магнітики. Звідси слідує, що дані немагнітні тіла є виключно елементами маси в ППС.

Автору вдалось розгадати таємницю побудови природних планетарних систем. Відтепер пояснити енергетику Всесвіту здатне нове вчення **Магнітика - розіл науки про магнетизм, в якому вивчається взаємодія і властивості систем побудованих на основі магнітних тіл.**

Розвиток магнітики допоможе дати відповіді на такі питання :

- що є рушійною силою електронів атому речовини ?
- чи отримують електрони опір в навколоядерному просторі при своєму русі ?
- яка кількість енергії необхідна для подолання такого опору і як ця енергія співвідноситься з власною енергією електрона ?
- чи виконується електроном робота при обертанні навколо ядра атому ?
- як впливає виконання цієї роботи на загальний енергетичний стан атому речовини ?
- який час електрон здатен виконувати таку роботу ?
- чим обумовлена орієнтація в просторі ядра атому речовини ?
- яка природа ядерних сил, що утримують різні в принципі частинки в межах ядра атому речовини ?
- чи витрачається енергія на таке утримання, яка природа цієї енергії та що є її джерелом ?

З'ясування даних питань є актуальним і для інших природних планетарних магнітодинамічних систем.

Таким чином, автор стверджує, що першопричиною енергетики Всесвіту є **явище магнітного турбінізму® - здатність системи магнітних тіл, що розташовані у просторі певним чином, виробляти кінетичну енергію у вигляді обертового руху елементів даної системи, використовуючи для цього енергію від взаємодії магнітних тіл, на основі яких і побудована дана система.**

Вивчаючи та моделюючи дане явище протягом довгого часу, автор дійшов до висновку, що на його основі можна створити **нетепловий магнітодинамічний двигун**, який буде використовувати енергію від взаємодії постійних магнітів. На даний час автором розроблено принципово нове **нетеплове джерело енергії, котре являє собою перетворювач енергії взаємодії постійних магнітів в обертовий рух вихідного валу пристрою.**

З метою доведення можливості побудови такого нетеплового магнітодинамічного двигуна, автор :

- обмежив дію сучасної уяви про закон збереження і перетворення енергії стосовно природних планетарних систем ;

- обмежив дію окремих положень першого начала термодинаміки : не в усіх замкнених системах зміна кінетичної енергії окремих елементів системи веде до зменшення внутрішньої енергії системи та не в усіх замкнених системах єдиною формою обміну енергії є робота і кількість теплоти. Існування природних планетарних магнітодинамічних систем, таких як атом речовини, Сонячна планетна система, галактика і т.п., засвідчує той факт, що дані системи **магнітних тіл** є, в першу чергу, генераторами кінетичної енергії у вигляді обертового руху елементів даних систем. При цьому, кількість енергії виробленої даними системами постійно збільшується, хоча внутрішня енергія магнітних тіл, на основі яких побудовані дані системи, залишається незмінною.

Таким чином, сам факт існування природних планетарних магнітодинамічних систем **спростовує** сучасну уяву про закон збереження та перетворення енергії та про перше начало термодинаміки стосовно даних систем.

Автора дивує небачення науковцями цієї проблеми, що існує ще з часів Галілея, який сказав : “А все ж вона (Земля) обертається ! “. А чому ?

Сучасні науковці замовчують цей факт, ретельно замаскувавши його.

Природні планетарні магнітодинамічні системи працюють за замкненим циклом і за один цикл виробляють кількість енергії більшу, ніж дістають з навколишнього середовища. Отже, дані системи є невичерпним джерелом енергії і здатні працювати невизначено довгий час , тобто за принципом “perpetum mobile”.

Звідси можна зробити висновок, що сучасне тлумачення закону збереження і перетворення енергії **не є загальним законом природи**, як стверджує сучасна наука ...

МАГНІТИКА ®

Магнітика (magnetics) - розділ науки про магнетизм, в якому вивчається взаємодія і властивості систем побудованих на основі магнітних тіл.

Дане вчення справедливе для мікро- та макросвіту.

Основні поняття та закони

Магнітні тіла Всесвіту - тіла, що мають властивості постійних магнітів, зокрема: електрони та протони атомів речовини, планети зоряних систем, зорі та інші утворення в галактиках, ядра галактик, галактики і т.ін.

Перший закон (Закон всесвітнього руху магнітних тіл)

Всі магнітні тіла Всесвіту об'єднуються у планетарні системи і перебувають у стані безперервного руху завдяки взаємодії їхніх магнітних полів.

Природна планетарна система - сукупність магнітних тіл Всесвіту, відповідно до певного природного рівня, що об'єднані між собою магнітною та гравітаційною взаємодією. Будова природних планетарних систем обумовлена законами Магнітики. При цьому, як правило, у центрі природної планетарної системи розташоване значне, як за масою так і за енергією, порівняно з тими, що обертаються навколо нього, магнітне тіло.

На даний час відомі наступні природні рівні планетарних систем :

- атомарний : атоми всіх речовин ;
- планетарний : окремі планети мають планети-супутники ;
- зоряний : окремі зорі мають планети-супутники, окремою різновидністю можуть бути подвійні зорі та інші утворення ;
- галактичний : ядро галактики має зорі-супутники та інші утворення-супутники;
- всесвітній : ядро Всесвіту має галактики-супутники та інші утворення-супутники (дане положення гіпотетичне) .

До складу природних планетарних систем можуть входити й інші, **немагнітні** тіла, на які не поширюються закони даного вчення. Наявність даних немагнітних тіл може впливати на роботу природних планетарних систем.

Другий закон

Енергетика руху магнітних тіл в планетарних системах Всесвіту має магнітне походження на основі явища магнітного турбінізму®.

Суть явища магнітного турбінізму полягає у здатності системи магнітних тіл, що розташовані у просторі певним чином, виробляти кінетичну енергію у вигляді обертового руху елементів даної системи, використовуючи для цього енергію від взаємодії магнітних тіл, на основі яких і побудована дана система.

Третій закон

Всі магнітні тіла Всесвіту мають власний спін та певні стаціонарні орбіти, позбутися яких вони можуть лише завдяки зовнішній взаємодії.

НОВЕ ДЖЕРЕЛО МЕХАНІЧНОЇ ЕНЕРГІЇ - НЕТЕПЛОВИЙ МАГНІТОДИНАМІЧНИЙ ДВИГУН

Завдяки відкриттю зробленому в Україні Ви зможете отримати принципово нове джерело механічної енергії, яке можна використовувати як самостійно і як привід перетворювачів в інші види енергії, зокрема, в електричну.

ЩЕ НІКОМУ НЕ ВДАВАЛОСЬ ПОБУДУВАТИ ДВИГУН ВИКЛЮЧНО НА ПОСТІЙНИХ МАГНІТАХ

В це зараз важко повірити, але суто механічний пристрій, основними енергетичними елементами якого є сучасні постійні магніти, здатен виробляти кінетичну (механічну) енергію у вигляді обертового руху вихідного валу пристрою. Так, при використанні постійних магнітів з об'ємною густиною енергії магнітного поля 250 КДж/м^3 , з загальним об'ємом магнітної речовини у пристрої 1 м^3 , даний двигун здатен виконувати роботу потужністю близько 200 КВт . При цьому, забезпечено повну автономність та абсолютну екологічність пристрою. Одним з важливих факторів є невичерпність енергетичних елементів та їх відновлюваність.

ЯК ЦЕ ПРАЦЮЄ ?

Робота Нетеплового Магнітодинамічного Двигуна (Н М Д) обумовлена

тими самими законами природи, за якими побудовані і працюють (!) природні планетарні системи : атом речовини, Сонячна планетна система, галактика. Автору вдалось розробити високоефективну технічну модель природного рішення енергетичних проблем в планетарних системах. Завдяки вдалому технічному рішенню К.К.Д. пристрою може досягати 90% .

унікальна пропозиція

Результати отримані при дослідженнях дозволяють зробити унікальну пропозицію всім виробникам двигунових силових агрегатів та перетворювачів які досі орієнтуються на використання нафти, газу, вугілля та ядерної енергії. Той факт, що НМД використовує невичерпну енергію постійних магнітів, дає можливість запропонувати це унікальне відкриття та гарантувати успіх. Ви позбавитеся від необхідності постійно думати про енергоносії і, зрештою, зможете забезпечити виключно здорову екологічну обстановку.

Чому ми маємо можливість зробити цю пропозицію ?

Ми настільки впевнені в ефективності НМД, що маємо право зробити таку пропозицію з повною гарантією перелічених вище якостей. Пропонуємий пристрій є єдиноможливим джерелом енергії для майбутнього людства. Навіть якщо енергетичні елементи пристрою втраять з якихось причин свої магнітні властивості - ці властивості легко відновити. Використовуючи НМД Ви станете дійсно незалежними.

* * *

Щодо перспективи розробки, виготовлення та використання нетеплових

магнітодинамічних енергетичних пристроїв, то в цьому напрямку відкрито неосяжне поле робіт.

Хотілося б звернути увагу на те, що спроби використати властивості постійних магнітів для виконання механічної роботи існують давно. На даний час постійні магніти використовуються для перетворення магнітної енергії в кінетичну в таких електромашинних пристроях: магнітоелектричні двигуни, синхронні двигуни, синхронні реактивні гістерезисні двигуни, шагові двигуни з активним ротором, вентильні та моментні двигуни, тахогенератори постійного струму та синхронні тахогенератори, електромашинні перетворювачі, магнесіни і т.ін.

Нечутливість рідкоземельних магнітів та сучасних супермагнітів без рідкоземельних елементів до розмагнічуючої дії токів якоря та висока точка Кюрі даних магнітів забезпечують достатньо довгу роботу перелічених пристроїв. Але в даних пристроях постійні магніти використовуються **лише** у взаємодії з електромагнітами. Тобто, мають місце сторонні, електричні джерела енергії, що неминуче призводить до виділення тепла та ефекту перерозмагнічування вмонтованих постійних магнітів.

Пропонуємий же автором НМД використовує енергію від взаємодії лише тих постійних магнітів з яких він побудований. Таким чином, в даному двигуні відсутні потенційні джерела виникнення тепла та ефекту перерозмагнічування, що робить непотрібним підтримання характеристик постійних магнітів в процесі експлуатації.

Перспективи застосування НМД навіть в уяві важко переоцінити. З його визнанням людство зможе, нарешті, відмовитись від використання вугілля, нафти та газу як енергоносіїв, з'явиться можливість вирішити багато проблем як технічних так і економічних та політичних.

Сучасний розвиток технологій дозволить виготовити НМД починаючи для наручних годинників і закінчуючи двигунами для мобільних засобів пересування, генераторів для виплавки сталі та двигунами генераторів світло реактивних систем міжзоряних човнів.

Потужність, автономність, екологічність, невичерпність енергетичних елементів - ось основні ознаки Нетеплового Магнітодинамічного Двигуна.

Про походження обертового руху в електромашинних пристроях

Електромагнітне поле (обертове чи стаціонарне), саме по собі, не створює фізичних сил, котрі можуть призвести до обертання певних елементів електромашинних пристроїв. Так, якщо в асинхронний двигун трифазного змінного струму замість штатного короткозамкненого ротору установити дерев'яний чи чавунний, то він, звісно, обертатись не буде, навіть за наявності у статорі обертового магнітного поля. Річ у тім, що в результаті чередування фаз змінного струму в електромережі, на визначених проміжках часу

$t^1 =] 0, p [$ і $t^2 =] p, 2p [$, статорні обмотки такого двигуна являють собою еквіваленти постійних магнітів і магнітне поле даних магнітів наводить в короткозамкнених витках ротору певну електрорушійну силу, котра, в свою чергу, перетворює дані короткозамкнені витки, на визначених проміжках часу t в електромагніти, котрі на визначених проміжках часу є еквівалентами постійних магнітів. Таким чином, обертовий момент, як фізичне явище, на валу будь-якої електромашини виникає не суто внаслідок обертового магнітного поля статора, а **утворюється внаслідок взаємодії магнітних полів роторних та статорних електромагнітів, котрі на визначених проміжках часу t являють собою еквіваленти постійних магнітів, одноіменні полюси яких відштовхуються, а різноіменні – притягуються, і саме ця взаємодія спричинює появу обертового моменту на валу всіх електромашин.** Дане положення є безсумнівним.

Звідси можна зробити висновок, що в самій природі існуючих електромашин закладено принцип взаємодії між постійними магнітами статора та ротора і саме **ця** взаємодія є рушійною силою виконавчих елементів електромашин.

Тобто, слід визнати, що всі електромашини, на певних коротких проміжках часу, являють собою динамічні пристрої на основі постійних магнітів. Звідси слідує, що можливо побудувати динамічний енергетичний пристрій виключно на постійних магнітах: питання лише в тому, яким чином буде здійснюватись розподілення фаз магнітних потоків постійних магнітів ротору та статору у визначені проміжки часу, щоб уникнути стану рівноваги та щоб забезпечити роботу пристрою за замкненим циклом.

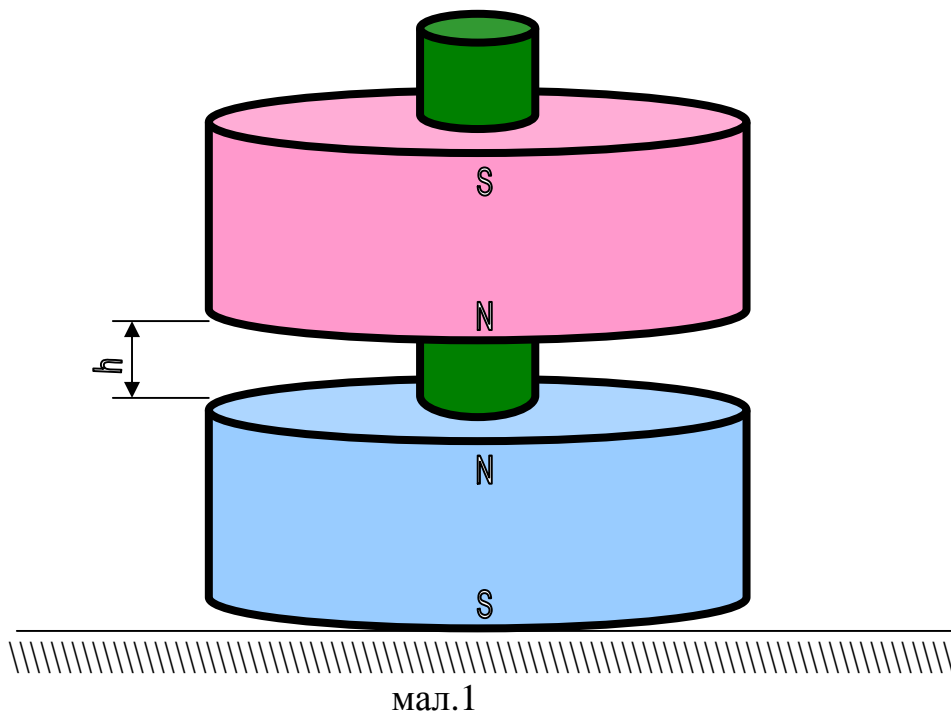
Логічним продовженням даних суджень є моя пропозиція “Метод отримання кінетичної (механічної) енергії від енергії взаємодії постійних магнітів та пристрій для його реалізації - Нетепловий Магнітодинамічний Двигун (Н М Д)” або “Метод заміщення електромагнітного фазорозподілення магнітних потоків якоря в електродвигунах постійного струму магнітоелектричної системи - еквівалентним фазорозподіленням на основі постійних магнітів.

Про запас енергії в сучасних магнітних матеріалах

З метою визначення запасу енергії в сучасних постійних магнітах, було проведено дослід. Для проведення експерименту було використано: два кільцеві постійні магніти від динамічного гучномовця 10-ГДШ та діелектрична трубка. Дані предмети були зібрані за схемою "магнітної подушки" (мал.1).

При цьому фізичні параметри становлять:

- маса одного магніту $m = 0,32$ кг ,
- об'єм одного магніту $V = 0,00005$ м³

- відстань повітряного зазору між магнітами у стані "магнітної подушки"
 $h = 0,03$ м ,

Визначимо наближено, яку роботу проти сил тяжіння виконують дані два магніти при утриманні одного з них над іншим на "магнітній подушці", за формулою: $A = mgh$, де A - величина виконаної роботи, Дж

m - маса постійних магнітів, кг

h - відстань переміщення, м

g - прискорення вільн. падіння , м/с²

$$A = 0,64 \times 9,8 \times 0,03 = 0,18 \text{ Дж}$$

Потужність цієї роботи за час $t = 1$ с буде становити $N = A / t$, де A - робота, що виконується постійними магнітами , Дж

t - час виконання роботи, с

$$N = 0,18 : 1 = 0,18 \text{ Вт}$$

Оскільки щосекундно виконується робота потужністю 0,18 Вт то загальна потужність за проміжки часу буде становить :

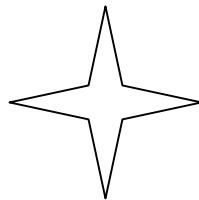
- за 1 годину $N = 3600 \times 0,18 = 648 \text{ Вт}$
- за 1 добу $N = 24 \text{ год.} \times 648 \text{ Вт} = 15\,552 \text{ Вт}$
- за 1 місяць $N = 30 \text{ днів} \times 15\,552 \text{ Вт} = 466\,560 \text{ Вт}$
- за 1 рік $N = 12 \text{ міс.} \times 466\,560 \text{ Вт} = 5\,598\,720 \text{ Вт}$

Дослід проводився на протязі 1998 - 1999 років. За час проведення дослідів відстань між магнітами у стані "магнітної подушки" залишилась незмінною і в кінці проведення дослідів становила $h = 0,03 \text{ м}$. Умовно припустимо, що на намагнічування даних двох постійних магнітів було витрачено енергії потужністю 1 МВт, а на протязі дослідного року даними двома постійними магнітами була виконана робота проти сил тяжіння загальною потужністю близько 5 МВт, при цьому запас енергії даних двох магнітів не зменшився.

Наявна невідповідність між існуючим законом збереження енергії та дослідними даними.

У зв'язку з цим виникають питання :

- який час дані два постійні магніти здатні перебувати у стані "магнітної подушки" ?
- за рахунок якої конкретно фізичної енергії утворюється "магнітна подушка" і чи вичерпна ця енергія при таких умовах ?

Явище магнітного турбінізму Технічний опис

Для розгляду явища магнітного турбінізму необхідно створити модель згідно мал. 2.

Основні позначення :

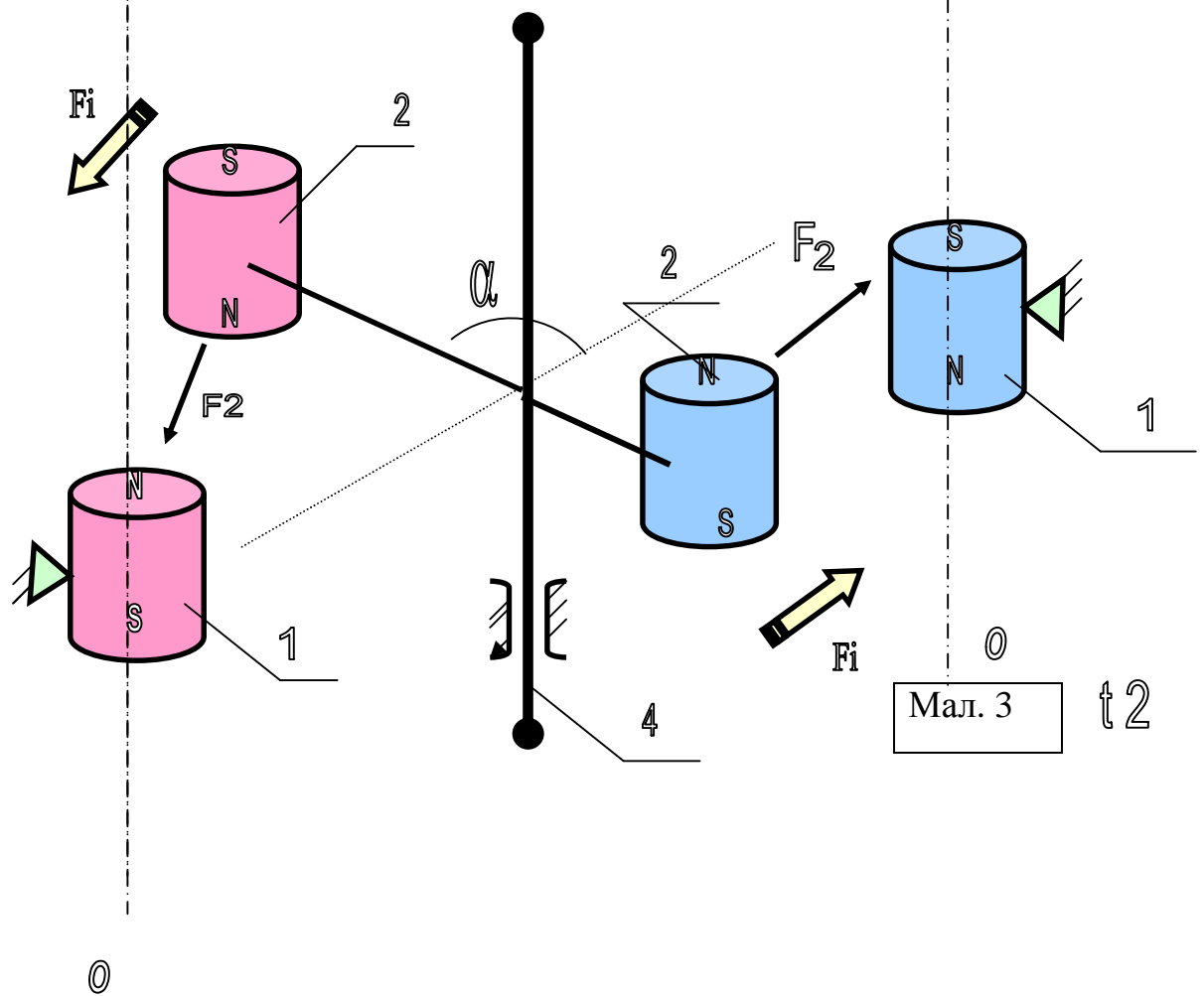
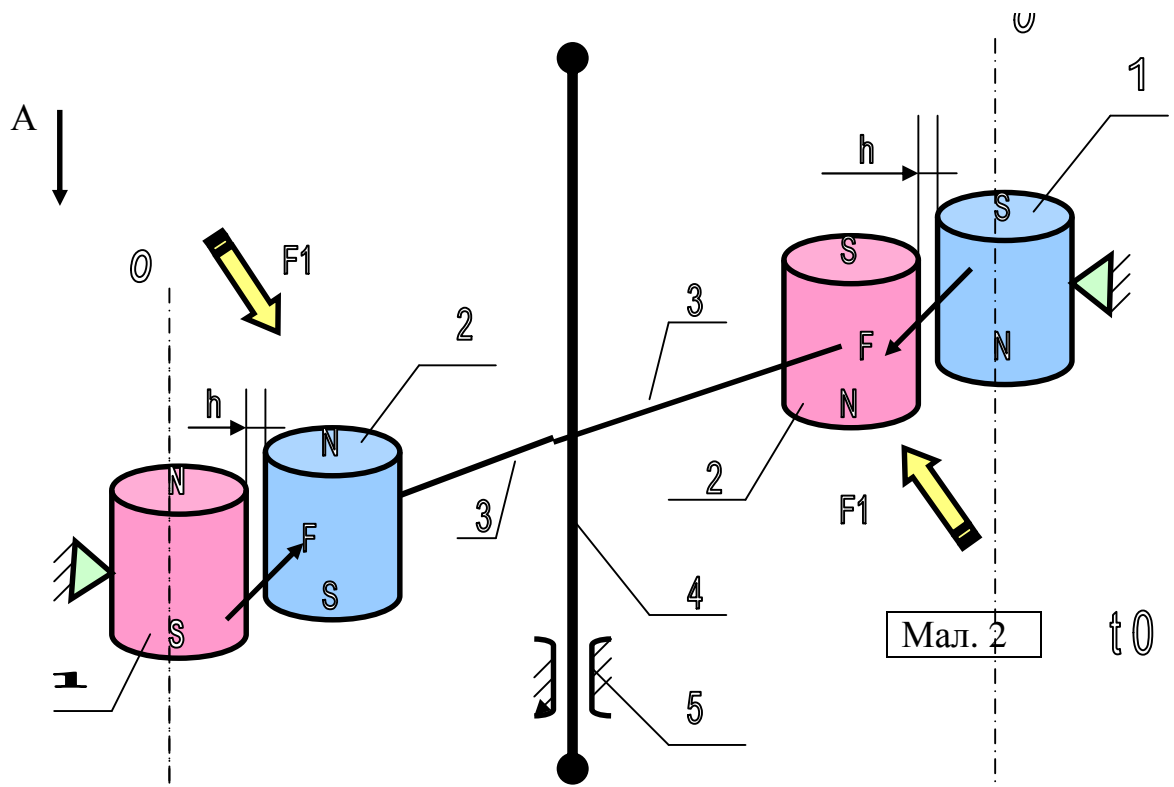
- 1 - рухомі вздовж осі $O - O$ на визначену відстань L статорні постійні магніти
- 2 - роторні постійні магніти, жорстко закріплені до кронштейну 3
- 3 - кронштейн ротору, жорстко закріплений до вихідного валу пристрою 4
- 4 - вихідний вал пристрою
- 5 - підшипник.

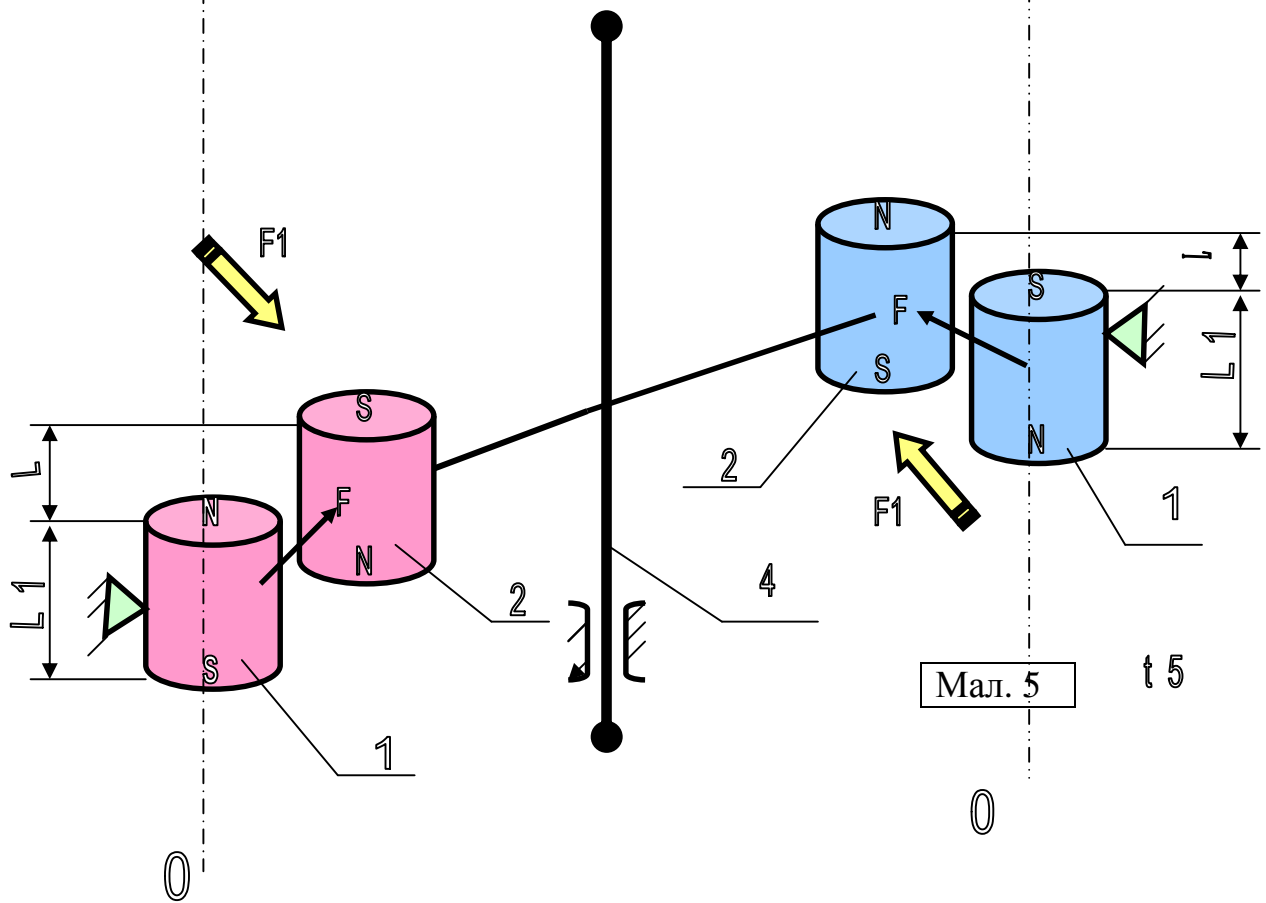
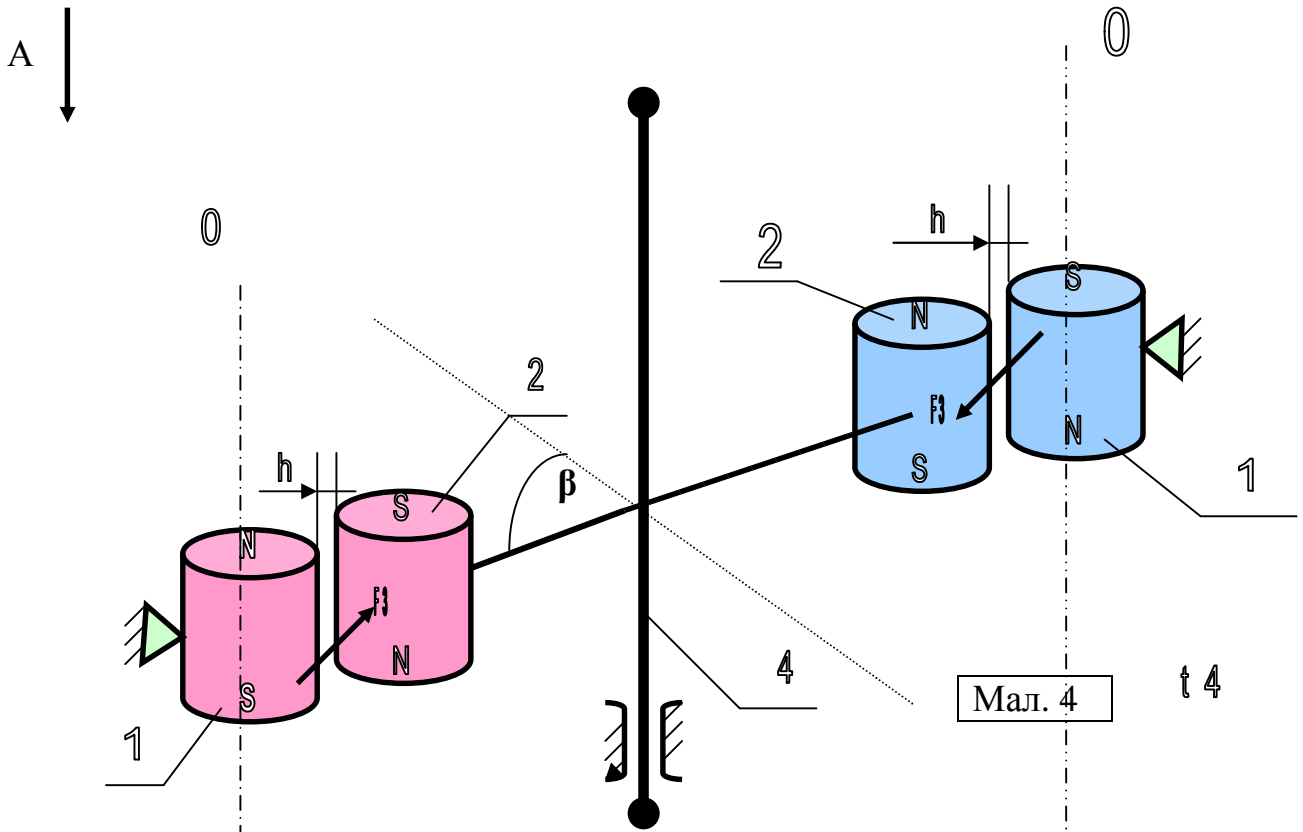
Розглянемо початкові умови пропонуємої моделі згідно мал.2. Між одноіменними полюсами $N-N$ і $S-S$ постійних магнітів 1 і 2 діє сила взаємодії F , яка спричинює відштовхування між магнітами 1 і 2. Дане відштовхування викличе появу обертового моменту F_1 , що призведе до прокручування вихідного валу пристрою на кут α за проміжок часу від t_0 до t_2 (мал. 3). Сила інерції F_i та сила притягування F_2 між різноіменними полюсами магнітів 1 і 2 призведуть до прокручування вихідного валу пристрою (4) ще на кут β за проміжок часу від t_2 до t_4 (мал.4). Таким чином, вихідний вал пристрою(4) зробив оберт на 180° від початкових умов. Система магнітних тіл пристрою перебуває у стані рівноваги, тобто статична. Між магнітами 1 і 2 діє сила притягування F_3 . Для виходу системи магнітних тіл із стану рівноваги необхідно синхронно перемістити статорні постійні магніти 1 вниз, вздовж осі $O - O$ на визначену відстань L (мал.5). Відстань L визначається з розрахунку половини геометричної довжини (L_1) установлених постійних магнітів. При цьому, між одноіменними полюсами $N-N$ і $S-S$ магнітів 1 і 2 діє сила відштовхування F на проміжку часу від t_5 до t_6 . Дане відштовхування викличе появу обертового моменту F_1 , внаслідок чого вихідний вал пристрою 4 прокрутиться на кут α (мал.6). Сила інерції F_i та сила притягування F_2 між різноіменними полюсами магнітів 1 і 2, призведе до прокручування вихідного валу пристрою 4 ще на кут β на проміжку часу від t_6 до t_7 . Таким чином, з моменту початку досліду t_0 (мал.2) до моменту часу t_7 (мал. 7), вихідний вал 4 пристрою здійснив оберт на 360° і система магнітних тіл прийшла в стан рівноваги.

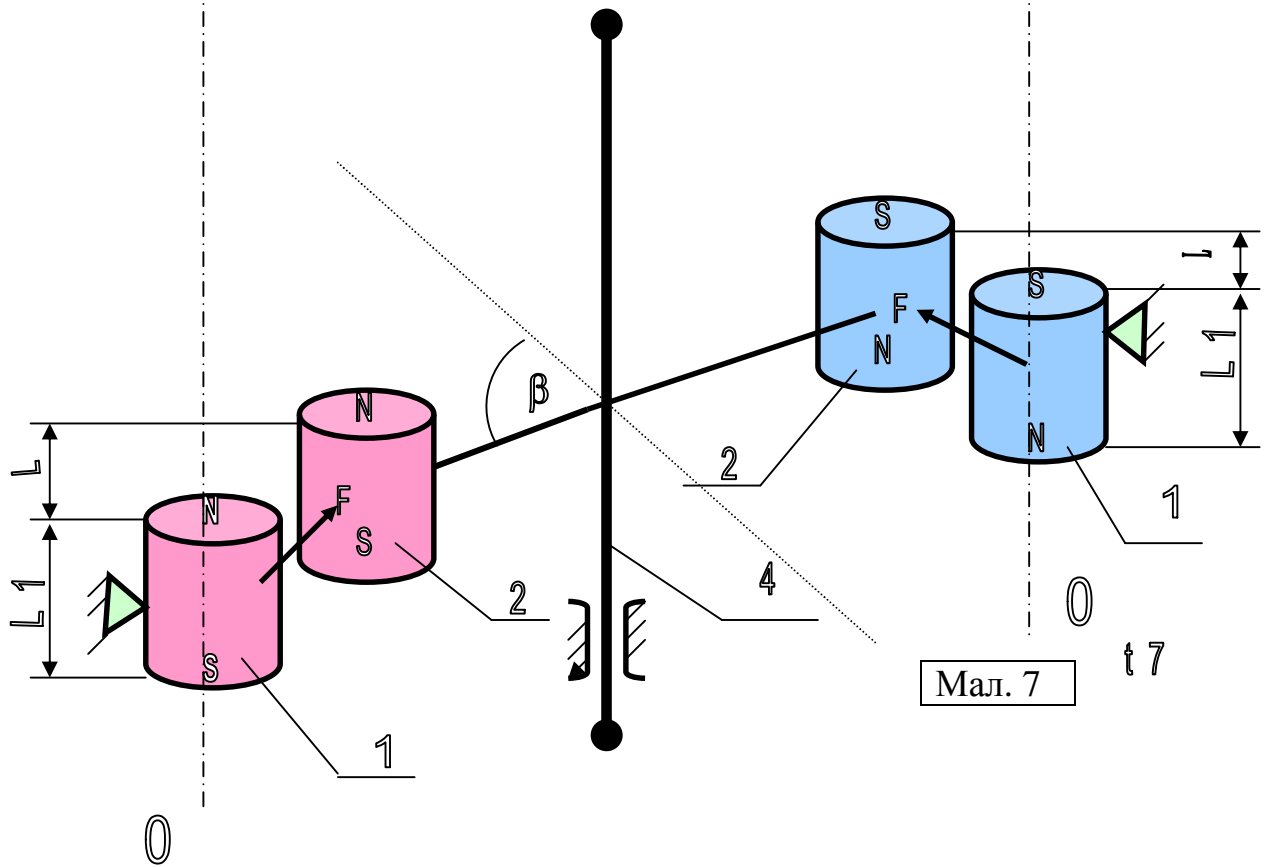
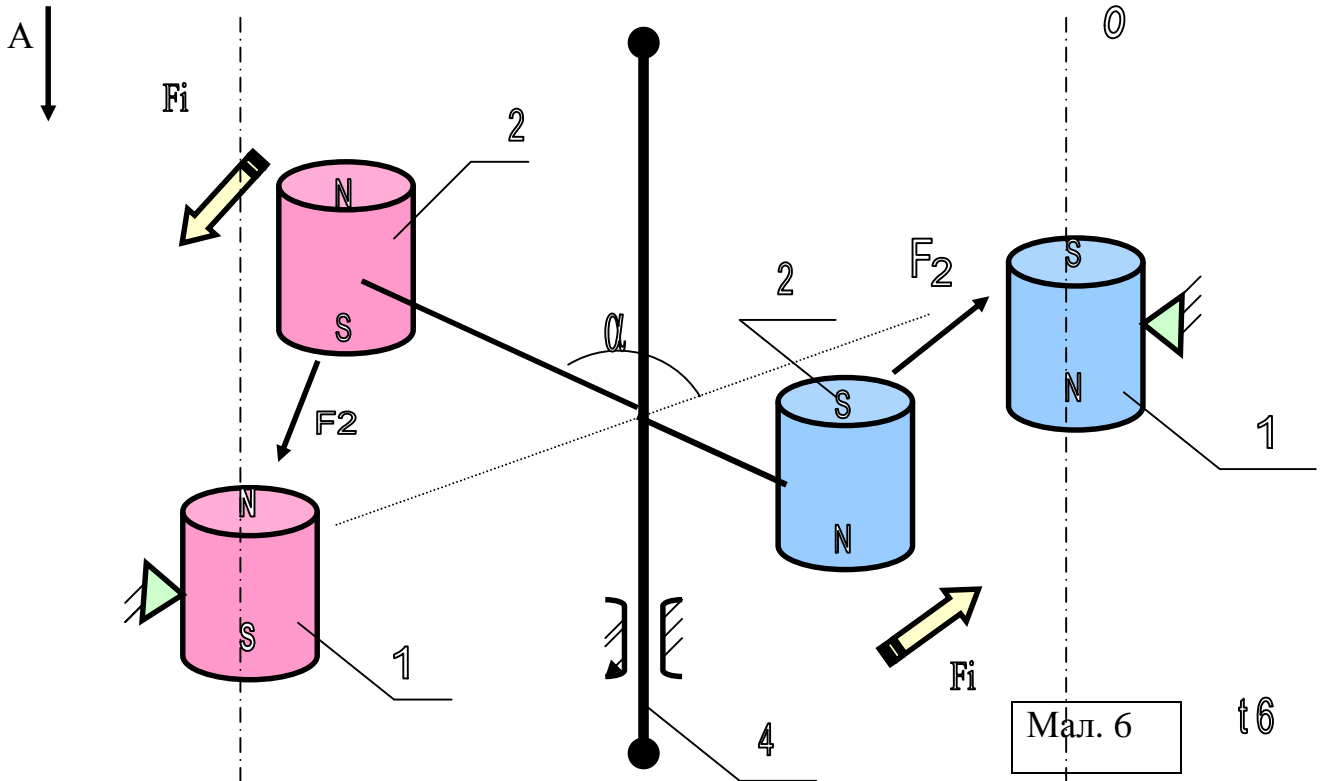
Якщо не допускати утворення стану рівноваги в моменти часу t_4 і t_7 , а здійснювати відповідне синхронне переміщення магнітів 1 вздовж осі $O - O$ відповідно вниз, в момент часу t_4 , чи в верх, в момент часу t_7 , на визначену відстань L , то ми отримаємо постійний обертовий рух вихідного валу пристрою 4 як завгодно нескінченно, доки будуть умови для синфазного переміщення магнітів 1 у моменти часу t_4 і t_7 на визначених умовах.

Примітка.

Пропонуєма модель явища магнітного турбінізму є технічним фрагментом НМД і тому не може використовуватись як самостійний пристрій, а є лише наочністю для пояснення принципу роботи певної ділянки НМД.

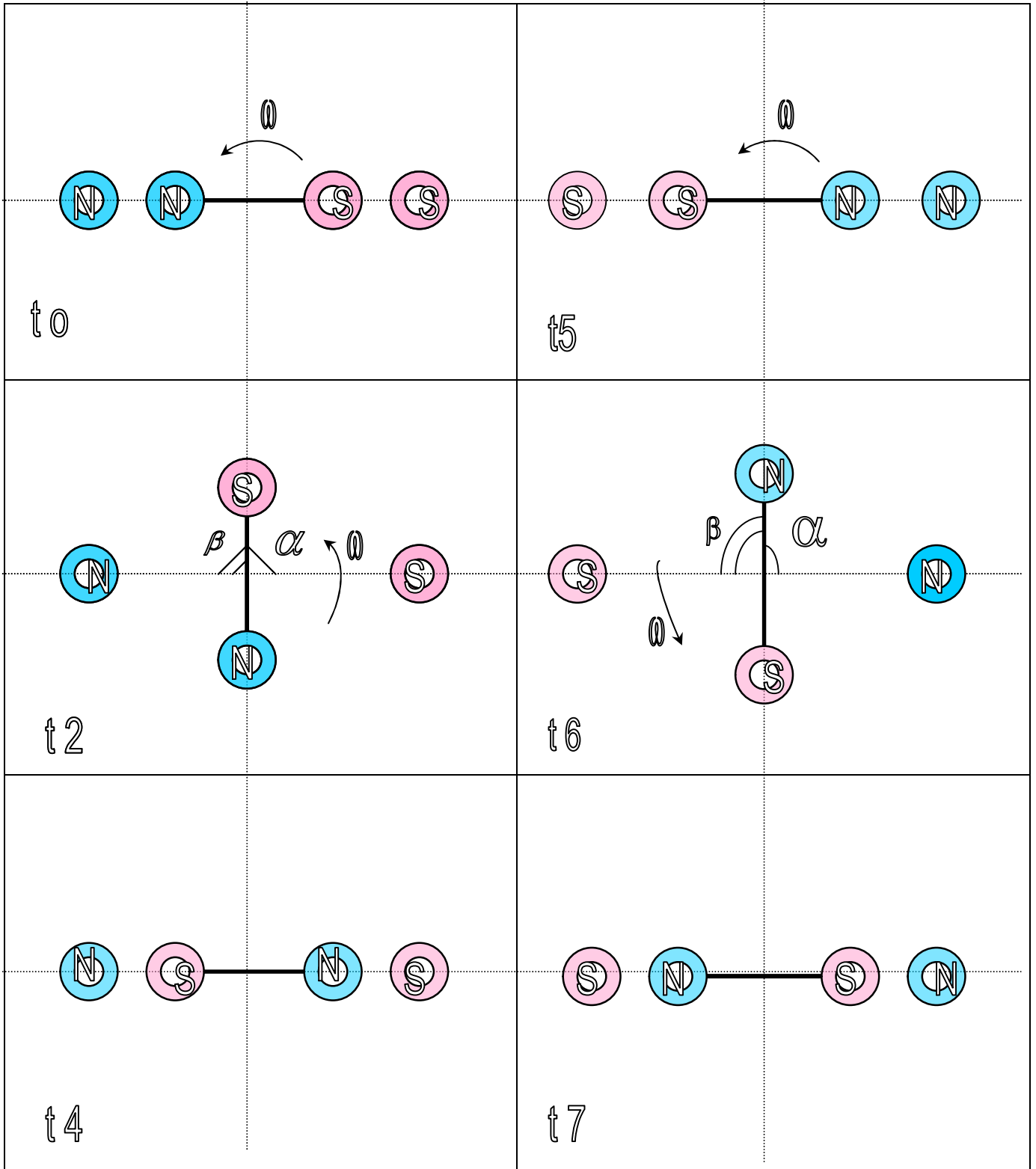

Часова діаграма стану
системи магнітних тіл

ВИД А - А

Magnetoenergetics

The proposal is a development of a comparatively new theory - **magnetics**, a science about magnetism where the properties and interaction of system built on the basis of magnetic bodies are studied.

The author has come to the conclusion that the initial cause of Universe is the effect of magnetic turbinism. The essence of this effect underlies in the ability of the system of magnetic bodies which are disposed in space in a certain order for fulfilment of mechanical work upon a closed cycle producing kinetic energy as a rotating movement and using for it the energy from interaction of permanent magnets from which this system is built up.

Studying and stimulating this effect during a long period of time, the author has come to the conclusion that :

- he managed to devine a secret of firmness and creation of natural planetary systems such as atom of a substance, Solar planetary system, Galaxy and others ;
- it is possible to create on its basis a **Non-Thermal Magneto-Dynamical Engine** which is a convertor of energy of the interaction of permanent magnets into a rotating movement on an input shaft of the device.

The presented by me **Non - thermal Magneto - dynamical Engine** likewise the atom of substance generates the rotating movement of magnetic bodies exclusively by the energy from the interaction of permanent magnets from which it is built up, without external power supply source.

The modern development of technologies will now allow to make a non-thermal magneto-dynamical engine begining with generators drive for making steel and generators of light reacting systems of interplanet spaceships.

This question is very actual in outhur space explorations were the alternative energy sources are absent.

Capacity. **Autonomy**. **Ecology**. **Inexhaustibility** of energy elements.

Метод отримання кінетичної енергії від енергії взаємодії постійних магнітів та пристрій для його реалізації - Нетепловий Магнітодинамічний Двигун (НМД)

Method of receiving of kinetic energy from interaction of permanent magnets and a device for its realization - the Non-thermal Magnetic - dynamical Engine (NME)

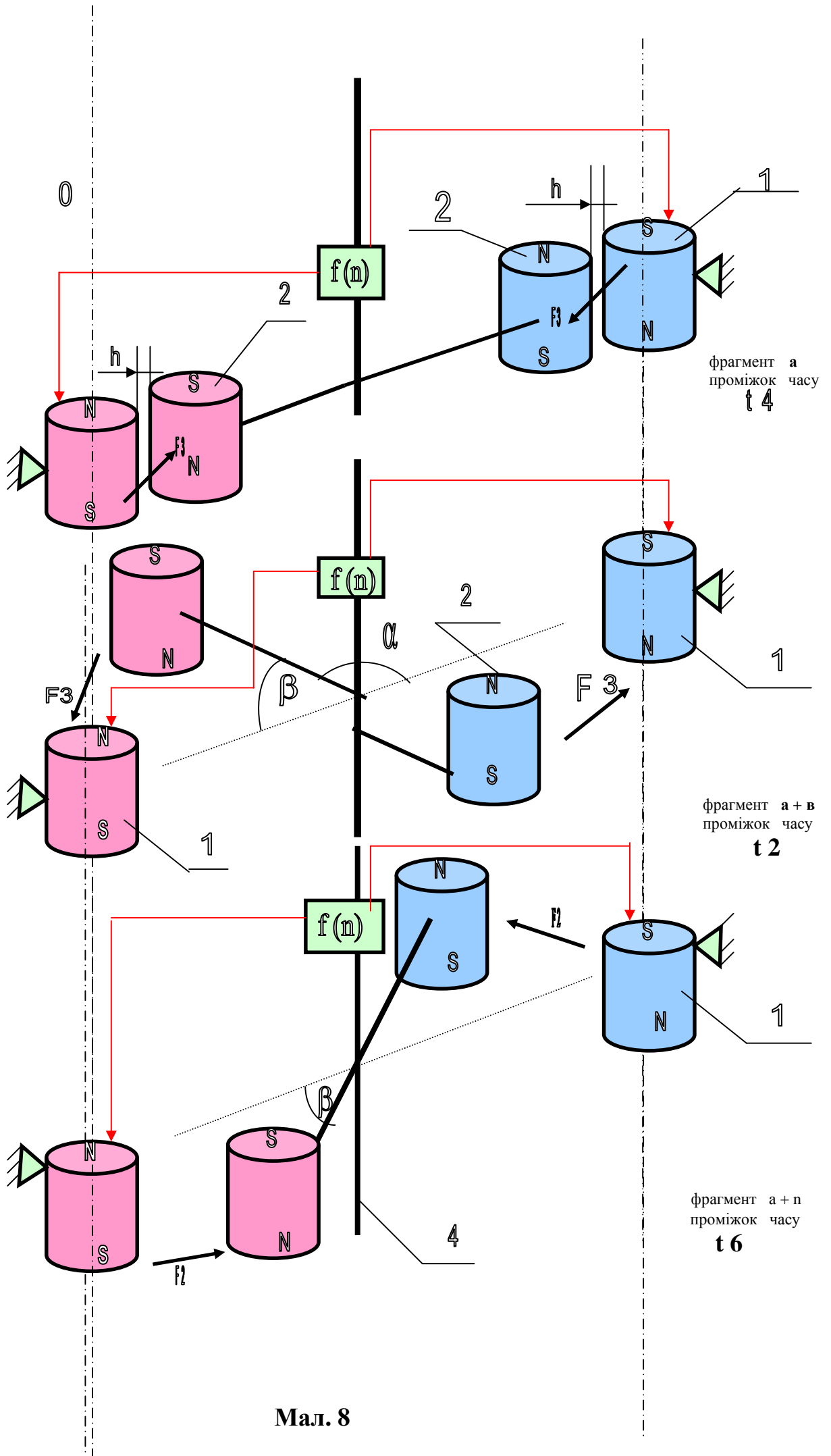
Формула методу

Пропонуємий Метод відрізняється від інших методів отримання кінетичної енергії тим, що в ньому застосовано в якості енергетичних елементів виключно сучасні постійні магніти, накопичена енергія яких, пропонуємим Методом, є, в принципі, невичерпною. Іншим відмінним моментом Методу є те, що він використовує енергію лише від взаємодії тих постійних магнітів, на основі яких він побудований. Таким чином, постійні магніти пристрою взаємодіють лише у визначений спосіб виключно між собою, не потребуючи, при цьому, зв'язку з оточуючим середовищем, за винятком, хіба-що, споживачів енергії, яку може віддавати пристрій. Отже, пристрій, що побудований на основі даного Методу, може працювати за замкненим циклом у замкненому просторі, що робить можливим використовувати його в космічному вакуумі. Ще одним відмінним моментом пропонуємого Методу є те, що процеси, які відбуваються при взаємодії постійних магнітів пристрою, не викликають появи теплової енергії, завдяки чому пристрій, що побудований на основі Методу є нетепловим, а енергія від взаємодії постійних магнітів пристрою використовується виключно на утворення обертового моменту на вихідному валу пристрою.

Таким чином, Метод та побудований на його основі пристрій, в даний час, не мають технічних аналогів. Аналогом пристрою є, як уже зазначалось в попередніх розділах, лише природні планетарні системи, що створені природою і на основі яких збудовано Всесвіт. З'ясування питань походження енергетики руху в природних планетарних системах, власне, і послужило автору матеріалом для сформулювання даної пропозиції.

Принцип побудови НМД

В основу принципу побудови НМД покладено явище магнітного турбінізму (див. с.10 та попередні розділи). Роторні елементи технічних фрагментів НМД об'єднані вихідним валом пристрою і жорстко до нього закріплені у певному порядку. При цьому, статорні елементи закріплені у визначених місцях згідно відповідних фрагментів (рівнів) (див. мал. 8). На спільному вихідному валу (4) може бути набрано n - ну кількість технічних фрагментів (рівнів). Практична кількість технічних рівнів обмежена, хіба-що, технологічними аспектами розробника-виготовлювача. Крім цього, на мал.8 можна побачити на кожному рівні функціональний пристрій $f(n)$, який виконує функцію розподілення фаз

Мал. 8

магнітних потоків статорних постійних магнітів у визначені проміжки часу (від t_0 до t_7 , див. часову діаграму с. 14). Даний функціональний пристрій $f(n)$ згідно призначення, щось подібне до фазорозподільчого валу двигунів внутрішнього згорання. Саме наявність даного пристрою $f(n)$ забезпечує роботу НМД за замкненим циклом. Саме функціональний пристрій $f(n)$ дає команду і переміщує у визначені проміжки часу t_4 і t_7 рухомі вздовж осі $O - O$ на визначену відстань L певні статорні постійні магніти відповідного технічного рівня НМД. Звідси можна зрозуміти, що на переміщення статорних постійних магнітів вниз на визначену відстань L фрагменту a у проміжок часу t_4 - працює вся кількість набраних на спільному валу (4) технічних рівнів $(n - 1)$, за винятком лише того рівня, де проходить дане переміщення статорних магнітів. Тобто, у разі настання моменту часу t_4 чи t_7 для кожного технічного фрагменту, співвідношення сил для проведення переміщення статорних постійних магнітів даного рівня на визначену відстань L , буде становить $(n - 1)$ проти одного. Саме дане положення про співвідношення сил засвідчує безсумнівність працездатності та високу ефективність НМД і в цьому ще одна відмінність НМД від існуючих теплових двигунів:

- в теплових двигунах внутрішнього згорання робочий хід лише в одному циліндрі, за допомогою фазорозподільчого пристрою, готує наступні робочі ходи в інших циліндрах, тобто, співвідношення сил становить один проти $(n - 1)$;
- в НМД робочі ходи відбуваються одночасно в $(n - 1)$ рівнях і всі вони за допомогою фазорозподільчого пристрою $f(n)$ готують наступний робочий хід лише в одному рівні і лише у визначені моменти часу t_4 чи t_7 .

Таким чином, в НМД, для забезпечення виконання роботи за замкненим циклом, на спільному валу (4) набрано ланцюг технічних фрагментів від фрагменту a до фрагменту $a + n$, з прирістом кута фази відносно попереднього фрагменту β° (мал. 8). Це може бути, наприклад, 36 технічних фрагментів з прирістом кута фази $\beta^\circ = 10^\circ$ (36 рівнів по $10^\circ = 360^\circ$). Всі технічні фрагменти перебувають в різних кутах фази взаємодії між статорними і роторними магнітами. Зміна розподілення фаз магнітних потоків роторних і статорних постійних магнітів відбувається поступово-почергово, починаючи з рівня 1 до рівня 36, через кожні 10° оберту спільного валу (4), з наступним поверненням до 1-го рівня.

Таким чином, 35 технічних рівнів, за рахунок сил взаємодії між роторними і статорними елементами, утворюють постійний обертовий момент на вихідному валу (4), а в 36-му рівні (фрагмент a), в момент часу t_4 , проходить переміщення статорних постійних магнітів на визначену відстань L , що призводить до зміни полярності взаємодії і сили взаємодії між 140 постійними магнітами 35-ти технічних рівнів переміщують два статорні постійні магніти 36-го рівня. Отже, звідси можна побачить, що функціональний пристрій $f(n)$ призначений для відбору незначної частини

(до 20 %) потужності від вихідного валу пристрою на власні потреби для забезпечення циклічності роботи НМД. Слід відзначити, що в НМД може бути використано необмежену кількість технічних фрагментів (рівнів) та можуть бути застосовані набагато ефективніші схеми використання магнітних потоків установлених постійних магнітів. Схема згідно мал. 8 є лише наочністю для зручності та простоти пояснення принципу побудови НМД.

* * *

Процеси, подібні тим, що відбуваються в НМД, проходять у всіх відомих двигунах :

- у теплових - відштовхування за рахунок енергії вибуху суміші в циліндрах ;
- в електричних - відштовхування-притягування за рахунок магнітних полів, що утворені електричним струмом ;
- в гідравлічних - відштовхування за рахунок тиску рідини ;
- в вітряних - відштовхування за рахунок тиску вітру ;
- і т. ін.,

різниця лише в природі сил, що діють і які можуть бути використані людиною для побудови динамічних енергетичних пристроїв.

* * *

Про роботу сил по переміщенню статорних постійних магнітів в НМД

Як можна побачити з опису пропозиції, на певних проміжках часу Δt , в пропонуємому пристрої проходить переміщення лише 2 статорних постійних магнітів із загальної їх кількості 72. Таке переміщення відбувається по чергово починаючи з першого технічного рівня і закінчуючи 36 технічним рівнем, з наступним поверненням до першого технічного рівня. Тобто, забезпечено енергетичне повторення циклу роботи пристрою, внаслідок чого пристрій працює безперервно і в даному пристрої не існує стану рівноваги. Вихідний вал НМД, в будь-який момент часу, перебуває під дією фізичних сил від взаємодії 71 роторного та 71 статорного постійних магнітів. Дані сили взаємодії в 35 технічних рівнях спричинюють наявність постійного обертового моменту на вихідному валу пристрою, яким жорстко з'єднані всі 36 технічних рівні, а в 36-му рівні, яким по чергово, у певні проміжки часу Δt через кожні 10° оберту спільного валу, стає кожен з даних 36-ти рівнів, відбувається переміщення двох статорних постійних магнітів за рахунок відбору незначної частини потужності від вихідного валу пристрою.

Проведемо наближені розрахунки сил взаємодії в пропонуємому пристрої. В даному пристрої спарено 36 еквівалентних технічних рівні, кожен з яких містить по 4 постійні магніти (див мал. 8). Тобто, загальна кількість постійних магнітів у пристрої становить 144 шт., з яких 72 - роторних і 72 - статорних. Умовно припустимо:

- загальний об'єм постійних магнітів у пристрої $V = 1 \text{ м}^3$;
- всі постійні магніти пристрою мають однакові фізико-геометричні параметри;
- магнітотвердою речовиною даних постійних магнітів є сучасний матеріал **неодим-залізо-бор**, з об'ємною густиною енергії магнітного поля $E = 250 \text{ кДж/м}^3$;
- маса 1 м^3 даної магнітної речовини становить $M = 6000 \text{ кг}$.

Маса одного магніту буде становить: $M^1 = 6000 \text{ кг} : 144 \text{ шт} = 42 \text{ кг}$

Об'єм одного магніту буде становить: $V^1 = 1 \text{ м}^3 : 144 \text{ шт} = 0,007 \text{ м}^3$.

Наближено вирахуємо, яку роботу необхідно виконати для переміщення одного статорного постійного магніту: $A = mgh$, де

m – маса одного магніту, кг;

g - прискорення вільного падіння, м/с^2 ;

h - відстань переміщення, м.

$$A^1 = 42 \times 9,8 \times 1 \text{ кг} \times \text{м/с}^2 \times \text{м} = 420 \text{ Дж}$$

а для переміщення двох магнітів необхідно виконати роботу $A^2 = A^1 \times 2 = 840 \text{ Дж}$. Потужність цієї роботи за час $t = 1 \text{ с}$, буде становить:

$$N_{\text{н}} = A : t = 840 \text{ Дж} : 1 \text{ с} = 840 \text{ Вт}.$$

Тобто, на проміжку часу Δt необхідно відібрати від вихідного валу пристрою потужність величиною **840 Вт** для здійснення переміщення двох статорних постійних магнітів в одному із **36** технічних рівнів. З урахуванням різного роду опору, збільшимо необхідну потужність в **10** раз, тобто, тепер нам необхідно **8400 Вт** потужності для здійснення переміщення двох статорних магнітів на визначених проміжках часу Δt .

Прийmemo умовно інші **142** постійні магніти, що взаємодіють між собою в **35**-ти технічних рівнях, за два умовні постійні магніти, що взаємодіють між собою. Кожен з двох таких умовних магнітів буде мати умовний об'єм $V_1 = 0,49 \text{ м}^3$, а спільний їх об'єм буде складати $V_{\text{сп}} = 0,986 \text{ м}^3$, з густиною енергії магнітного поля $E = 246,5 \text{ кДж}$. Сила взаємодії між даними двома умовними магнітами буде становить: $F_1 = E : h$, де

E - енергія постійних магнітів, h - відстань між магнітами,

$$F_1 = 246\,500 \text{ Дж} : 1 \text{ м} = 246\,500 \text{ Н.}$$

При цьому маємо на увазі, що дані розрахунки є дуже наближеними та примітивними. Отже, припустимо, що ми зможемо ефективно використати лише **10%** від сил взаємодії між даними двома умовними магнітами, враховуючи неефективність використання магнітних потоків та переборювання різного опору. Таким чином, приблизна фізична сила, що створює обертовий момент на вихідному валу пристрою буде становить: $F = F_1 \times 10\% = 246\,500 \times 0,1 = 24\,650 \text{ Н}$.

За час $t = 1 \text{ с}$ енергія від взаємодії даних двох умовних магнітів здатна виконати роботу потужністю: $N = E : t$, де E - об'ємна густина енергії магнітного поля магнітів, t - час взаємодії даних двох магнітів,

$$N_1 = 246\,500 \text{ Дж} : 1 \text{ с} = 246\,500 \text{ Вт}, \text{ але оскільки ми припустили, що}$$
$$\text{можемо ефективно використати лише } 10\%, \text{ то } N_2 = N_1 \times 0,1 =$$
$$= 246\,500 \times 0,1 = 24\,650 \text{ Вт.}$$

Очевидно, що навіть даної величини потужності буде достатньо щоб перемістити за проміжок часу $t = 1 \text{ с}$ два статорні постійні магніти загальною масою **84 кг** на відстань **1м**, оскільки необхідна, розрахована попередньо, потужність складала: $N_{\text{п}} = 8400 \text{ Вт}$.

Очевидно, що працездатність пропонуемого пристрою є незаперечною, а К.К.Д. пристрою можна суттєво підвищувати, застосувавши більш ефективні схеми використання магнітних потоків постійних магнітів та застосовуючи більш сучасні магнітотверді матеріали.

\$ \$ \$

Про використання явища магнітного турбінізму в електромашинних пристроях

Еквівалентом схеми явища магнітного турбінізму (мал. 2 - 7) можна використати схему електродвигуна постійного струму магнітоелектричної системи, спрощену модель якого показано на мал. 9. Розглянемо принцип роботи даного двигуна. При проходженні струму I від джерела живлення U через щітки двигуна **1** по якорю **2**, даний якір **2** перетворюється, на проміжку часу t_1 в електромагніт, що є, на даному проміжку часу, еквівалентом постійного магніту. Між одноіменними полюсами $N - N$ і $S - S$ статорного **3** і якорного **2** постійних магнітів діє сила відштовхування F_1 що призводить до виникнення обертового моменту F на валу $O - O$ даного двигуна і якір **2**, під впливом сил взаємодії, прокручується на кут α . Від моменту часу t_2 (мал. 10) починає діяти ще й сила притягування F_2 між різноіменними полюсами $N - S$ якорного і статорного магнітів і якір **2** прокручується ще на кут β до моменту часу t_3 , коли різноіменні полюси якоря і статора зближуються максимально і повинен настати момент рівноваги, але в цей момент часу t_3 електричне коло на колекторі двигуна **4** розривається і, під дією сили інерції F_i , проходить переключення полярності джерела живлення U до якоря **2**, внаслідок чого змінюється і полярність постійного магніту якорної обмотки, що запобігає утворенню моменту рівноваги між магнітами якоря і статора.

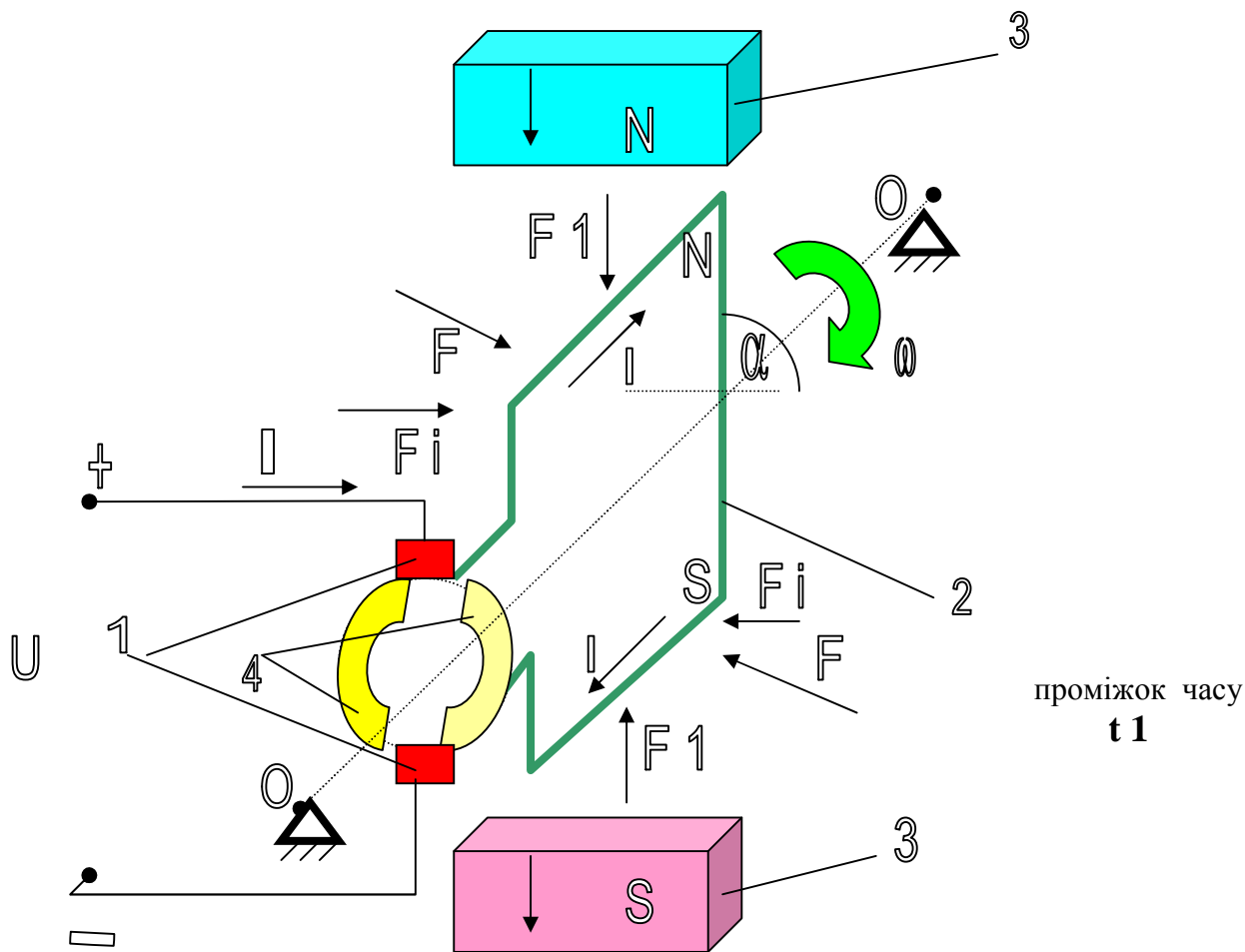
У подальшому відбувається енергетичне повторення циклу, аналогічне моментам часу t_1, t_2 . Таким чином, колекторний пристрій **1, 4** виконує функцію фазорозподільчого пристрою, тобто, за рахунок відбору незначної частини механічної енергії від якоря **2**, даний пристрій проводить переключення полярності живлення якорної котушки двигуна для забезпечення енергетичного циклу роботи двигуна. Простота зміни полярності роторного магніту у момент часу t_3 досягається за рахунок зовнішніх сил - джерела електроенергії, а в іншому - дана схема повністю еквівалентна схемі явища магнітного турбінізму.

Подібні процеси відбуваються у всіх відомих електромашинних пристроях. Різниця полягає лише у конструктивному виконанні електромашин, яке залежить від роду використовуваного струму та системи.

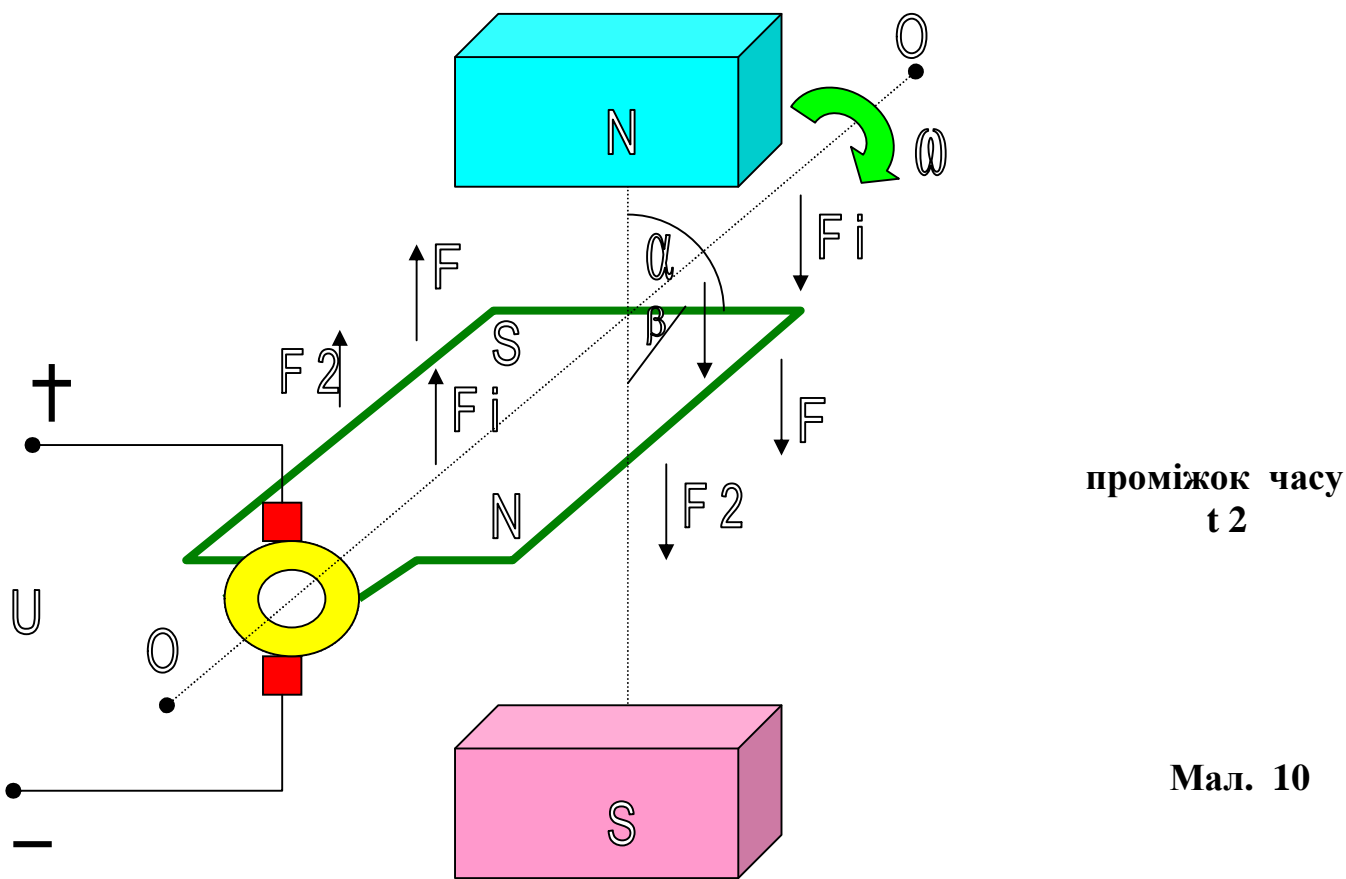
* * *

Таким чином, як видно з зазначеного, вся існуюча електромеханіка, що створена людиною та планетарні системи Всесвіту, що створені природою, побудовані на основі явища магнітного турбінізму, яке є основоположним джерелом обертового руху елементів зазначених пристроїв та систем.

* * *

Мал. 9

Мал. 10

MAGNETICS ®

Magnetics is part of science dealing with interaction and qualities of systems built on the basis of magnetic bodies. This is true to the micro- and macroworld.

Main ideas and laws

Magnetic bodies of the Universe are those having qualities of constant magnets, such as electrons and protons of atoms of substances, planets of star systems, stars and other formations in galaxies, nuclei of galaxies, galaxies, etc.

There is no doubt that all known natural planetary systems are formed on the basis of magnetic bodies. The Universe does not know a planetary system formed exclusively from non - magnetic bodies. Though natural planetary systems may include non - magnetic parts, but they are not working (that is energetic) elements of these systems and are not influenced by the laws of Magnetics ; that means that these non - magnetic bodies are exclusively elements of the mass in the natural planetary systems .

The first law

(The universal law of the magnetic bodies movement)

All magnetic bodies of the Universe are unite into planetary systems and are in the state of constant movement due to interaction of their magnetic fields.

A natural planetary system is a total combination of the Universe magnetic bodies on a certain natural level that are united by magnetic and gravitation interaction. The structure of natural planetary system is caused by the laws of Magnetic.

As a rule in the center of this natural planetary system there is a huge as to its mass and energy magnetic body as compared with the ones turning round it.

Now the following natural levels of planetary systems are known:

- atomic : atoms of all known substances ;
- planetary : some of them have satellites ;
- star : some stars have planets - satellites, as a variation there can exist double - star and other formations - satellites ;
- galactical : the nucleus of a galaxy has stars - satellites and other formations - satellites ;
- universal : the nucleus of the Universe has galaxies - satellites and other formations that are satellites (that is hypothetical).

Other non - magnetic bodies may come into the natural planetary systems, which are not governed by the laws of this theory. The mere existence of these non - magnetic bodies may influence the work of the natural planetary systems.

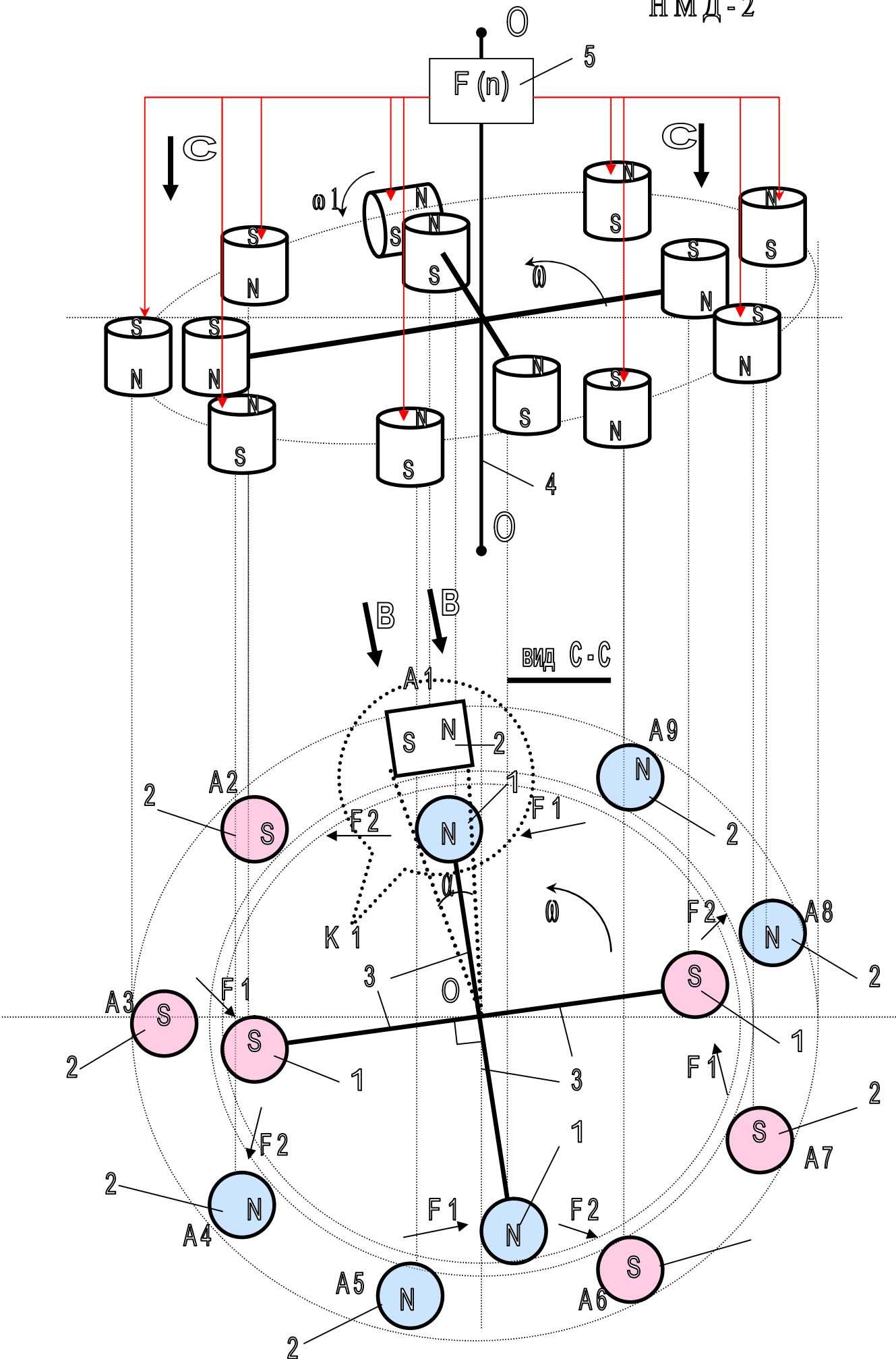
The second law

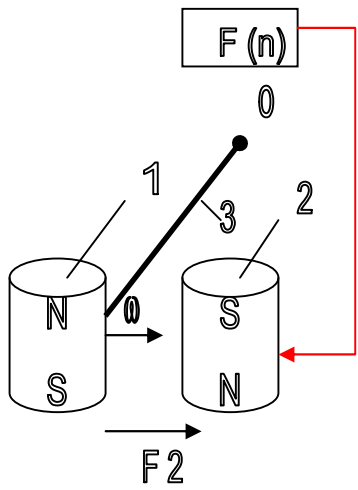
The energetics of magnetic bodies movement in the Universe planetary systems has magnetic origin based upon the magnetic turbinism ®.

The essence of magnetic turbinism is in the ability of the magnetic bodies system that occupies a certain position in space to produce kinetic energy in the form of revolving movement of the elements of this system. Energy from the interaction of the magnetic bodies comprising the system causes the kinetic energy.

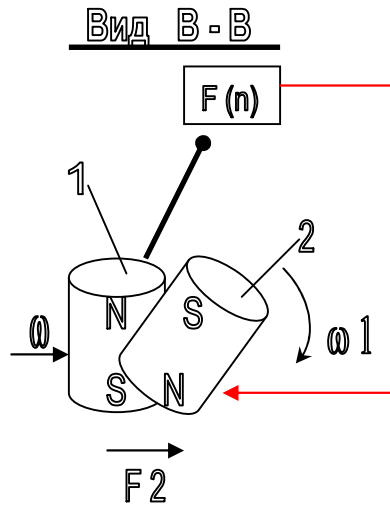
The third law

All magnetic bodies of the Universe have their own spin as well as certain stationary orbits which they can leave only due to some outer influence.

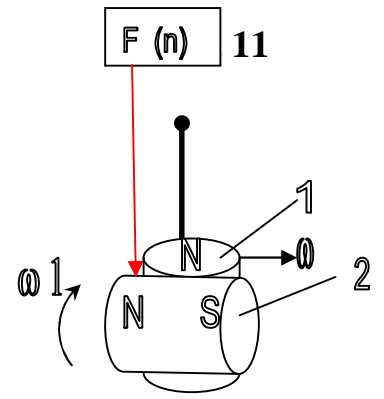

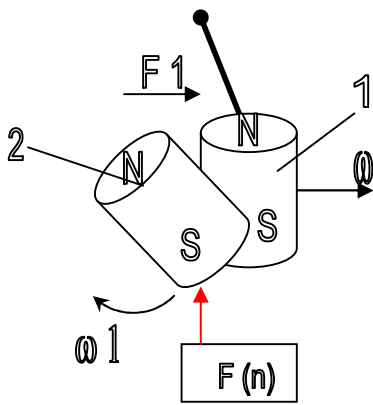
точка 1 = t 1

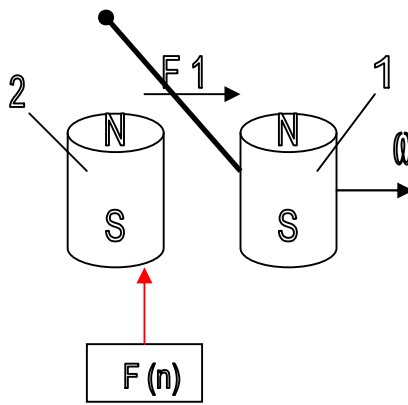
точка 2 = t 2

точка 3 = t 3

точка 4 = t 4

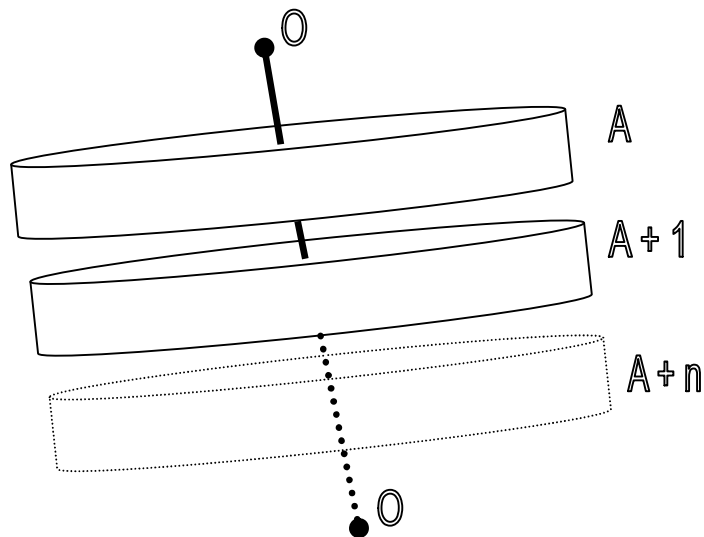

точка 5 = t 5

- 1 - роторний магніт
- 2 - статорний магніт
- 3 - траверса ротору

Часова діаграма сегменту А 1 (поз. К 1 мал. 11)

Мал. 12

Мал. 13

Нетепловий магнітодинамічний двигун другого покоління (Н М Д - II)

Одним з прикладів більш ефективного використання магнітних потоків постійних магнітів для отримання кінетичної енергії від їх взаємодії є НМД-II структурну схему якого показано на мал. 11 і робота якого основана на явищі магнітного турбінізму. Роторні постійні магніти 1 жорстко кріпляться у певному порядку до траверси 3. Траверси 3 під кутом 90° жорстко кріпляться до вихідного валу (4) $O-O$. На вихідному валу $O-O$ пристрою розташований фазорозподільчий пристрій (5) $F(n)$. Розглянувши вид зверху $C-C$ (мал. 11) можна побачити сили взаємодії : F_1 - сила відштовхування, F_2 - сила притягування між роторним і статорним постійними магнітами. Таким чином, в будь-який момент часу, в даному НМД - II, діє 4 сили відштовхування і 4 сили притягування між роторними і статорними постійними магнітами, які створюють постійний обертовий момент ω на вихідному валу $O-O$ пристрою. Фазорозподільчий пристрій (5) $F(n)$ забезпечує енергетичне повторення циклу роботи НМД - II : у моменти часу коли повинен наступити стан рівноваги між магнітами статора і ротора в сегментах від A_1 до A_9 , пристрій $F(n)$ здійснює відповідну синхронну зміну полярності статорного постійного магніту в даному сегменті за рахунок відбору незначної частини потужності від вихідного валу 4. Розглянемо більш детально позицію K_1 на виді $C-C$, де якраз відбувається зміна полярності статорного магніту (див. мал. 11). На мал. 12 показано часову діаграму стану роторного і статорного постійних магнітів сегменту A_1 на проміжку часу, коли роторний магніт 1 сегменту A_1 переміщується вздовж точок 1,2,3,4,5 на кут α . При цьому, статорні постійні магніти 2 пристрою мають ступінь свободи і можуть обертатись навколо своєї осі, яка проходить через площину, що розділяє полюси одного магніту, як показано на мал. 12. Такий обертовий рух статорних постійних магнітів можливий лише у визначені проміжки часу, коли статорний і роторний постійні магніти наближуються до стану рівноваги. Після зміни полярності, тобто здійснення оберту ω_1 на кут 180° навколо своєї осі, дані статорні магніти мають зафіксований стан до наступної взаємодії з роторним магнітом. Даним процесом визначення часу початку зміни полярності, його закінченням та фіксацією положення статорного постійного магніту 2 керує фазорозподільчий пристрій $F(n)$. Отже, вихідний вал пристрою $O-O$ і статорні постійні магніти 2 мають зворотній зв'язок через пристрій $F(n)$. Таким чином, після проходження роторним магнітом 1 точки 1 (мал. 12), пристрій $F(n)$ розфіксує положення статорного магніту 2 і починає його обертати (ω_1) на певний кут. Точка 3 є нейтральною точкою, що дає змогу роторному магніту 1 проминути статорний магніт 2 з найменшим магнітним опором. З моменту, коли роторний магніт 1 переходить в точку 4, відбувається вже процес відштовхування між роторним і статорним магнітом, що є початком робочого ходу в сегменті A_1 , і в точці 5 пристрій $F(n)$ фіксує положення статорного постійного магніту 2 і відбувається подальше продовження робочого ходу ротору. Аналогічні операції пристрій $F(n)$ здійснює у всіх 9 сегментах НМД - II по чергово. Порядок роботи сегментів (аналогічно як і порядок роботи циліндрів у двигунах внутрішнього згорання)

становить : **A1 - A8 - A6 - A4 - A2 - A9 - A7 - A5 - A3 - A1**. Звідси очевидно, що замкненість та енергетична повторюваність циклу роботи НМД - II забезпечена за рахунок наявності функціонального фазорозподільчого пристрою **F (n)**, який забезпечує у визначеному порядку посегментну зміну полярності статорних постійних магнітів у визначені проміжки часу. При цьому, пристрій **F (n)** використовує незначний (до **20 %**) відбір потужності від вихідного валу **4** пристрою (можна провести аналогію з двигунами внутрішнього згорання). Але в двигунах внутрішнього згорання лише за рахунок одного робочого ходу в одному циліндрі готуються наступні робочі ходи в інших циліндрах. В пропонуємому **НМД - II** робочі ходи в **6** сегментах готують наступний робочий хід в одному лише сегменті і в цьому суттєва перевага **НМД - II**.

До цього слід додати, що характеристики пропонуємого **НМД - II** можна суттєво покращити, якщо спільним валом **4** з'єднати **n**-ну кількість подібних **НМД - II** (див. мал. 13) розмістивши їх вздовж валу **O - O** та відповідно сфазувавши між собою, об'єднавши таким чином їх в єдиний двигун.

* * *